

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R.P. Leonardi Lessii E Societate Iesv Theologi. In D.
Thomam De Beatitudine. De Actibus Humanis. De
Incarnatione Verbi. De Sacramentis Et Censuris.
Prælectiones Theologicae Posthumæ**

Lessius, Leonardus

Lovanii, 1645

Art. 2. Vtrum consilium sit de his quæ sunt ad finem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-72898)

Conuenit Angelis.

nitatem expedit facere, id ei ab aeterno cum omnibus circumstantijs est præfens. Secus de Angelis: non enim statim illis est præfens quid in omni negotio circa hominum gubernationem agendum; nam sæpè plurima sunt consideranda tum præsentia, tum futura, quæ Angelo non statim sunt obuia. Itaque & per se inquirunt; & Deum in dubijs consulunt, vt ex Scripturis colligitur. Si tamen consilium accipiatur pro iudicio de rebus agendis, quod iudicium in nobis est terminus consilij, sic tribuitur Deo in Script. ad Ephes. 1. Qui operatur omnia secundum consilium voluntatis suæ.

ARTICVLVS II.

Vtrum Consilium sit de his, quæ sunt ad finem?

Consilium est de medijs, non de fine.

Conclusio est. Consilium tantum est de medijs, non autem de fine. Ita expressè Arist. 3. Ethic. c. 3. Nemescius & Damasc. supra. Ratio est; quia in omni deliberatione rerum agendarum, debet supponi aliquis finis, vnde tota deliberatio tamquam ex principio dependeat. Sicut in omni inquisitione veritatis speculatiuæ, necesse est supponi aliqua principia speculatiua, ex quibus inquisitio dicatur.

Dices, Interdum consultant homines, quidnam loco finis sit habendum, vtrum bona huius vitæ an futuræ; vtrum Deus Christianorum, an dii Gentium, vt patet 3. Regum 18. ergo etiam de fine est consultatio.

Potest esse consultatio de fine materiali.

Respondeo, Possè esse consultationem de fine materialiter considerato, id est, de rebus illis, in quibus ratio beatitudinis, vel boni humani sit constituenda. Sed in hac consultatione, beatitudo in communi supponitur tamquam finis, vnde ducatur consultatio; res autem illæ in quibus quaritur beatitudo, habent se per modum mediolorum; quia de illis fit inquisitio propter rationem formalem beatitudinis, sicut dictum est de electione. Nam eodem modo de his rebus est consultatio, quo electio, & contra.

ARTICVLVS III.

Vtrum consilium sit solum de ijs, quæ a nobis aguntur?

Affirmatur.

Concl. Consilium est solum de ijs quæ a nobis agenda sunt, vel ab ijs, quorum actiones quodammodo sunt in nostra potestate. Ita Aristot. Nemesc. & Damasc. supra. Consultamus enim de ijs quæ per seruos nostros sunt agenda, quibus possumus imperare: & de ijs quæ per amicos, quos possumus rogando inducere. Nemo autem consultat de ijs quæ nullo modo sunt in eius potestate, vt sic vel aliter fiant: vt de rebus necessarijs vel ipsi impossibilibus, quia frustra esset talis consultatio.

ARTICVLVS IV.

Vtrum consilium sit de omnibus quæ a nobis aguntur?

Conclusio est. Consilium non est de omnibus: sed solum de dubijs alicuius momenti. Probatur; quia nemo consultat de ijs, ad quæ naturâ vel arte est determinatus, vt ait Aristot. supra, v. g. Scriptor non consultat quomodo singulas formet litteras; similiter nemo de rebus minimis, vbi nihil refert, sic vel sic fiant.

Consilium est solum de Dubijs.

Notandum circa Resp. ad Primum non semper opus esse propriè dicta consultatione ad electionem; vt quado statim & per se est euidentis, quodnam ex medijs præstet ceteris in ordine ad finem, nam consultatio solum est de dubijs.

Electio fit subinde sine consultatione.

Dices, Quomodo ergo Aristot. 3. Ethic. cap. 3. ait idem esse consultabile & eligibile. Item electionem esse appetitum praconsultati.

Respondeo, Quia vix vmqûa fit propriè dicta electio, absque consultatione præuia, quæ vel tunc fiat, vel olim facta sit; etsi enim Scriptor nunc non deliberet de singulis litteris, olim tamen de singulis deliberatum est. Ratio est; Quia raro fit vt propositis pluribus medijs, quæ antea non expendimus, statim primo obiectu nobis sit perspicuum, quodnam ex illis præstet in ordine ad finem. Itaque ferè semper opus est aliqua inquisitione, quamuis breui. In Angelis verò sapissimè fit electio sine consultatione. In Christo Domino numquam opus erat consultatione, quia statim omnia illi erant præsentia. Semper tamen ad electionem requiritur iudicium, quod in nobis est consilij terminus.

Angeli sepe non consultant. Christus nunquam.

ARTICVLVS V.

Vtrum consilium procedat ordine resolutorio?

Concl. Processus consilij fit secundum ordinem resolutorium. Notandum est, Resolutionem & compositionem propriè tantum habere locum in toto & partibus, siue essentialibus, vt sunt materia & forma; siue integrantibus, vt sunt partes mundi, corporis humani, &c. nam propriè ex solis partibus est cõpositio, & in eas solas fit resolutio. Ordo tamen seu modus quidam resolutionis & compositionis, etiam in alijs seruari potest, quæ etsi non se habeant vt totum & partes, tamen cum his habent quamdam analogiam, vt videmus in fine & medijs. Nam etsi finis non cõponatur ex medijs tamquam partibus, vel causis intrinsecis; tamen vt existat vel comparatur, necessaria sunt media tamquam cause naturæ priores, per quas obtineatur: sicut vt existat totum, necessaria sunt partes quibus constet. Itaque in consultatione seruatur ordo resolutorius; quia primò consideratur finis, quem volumus obtinere, tamquam totum quoddam cõpletum. Deinde consideramus media, tamquam causas ad finis consecutionem necessarias; vnde finis resoluitur in media, tamquam suas causas.

6

In consultatione seruatur ordo resolutorius.

Dices,